

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Zamęcka - Banasik

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy E M

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania E M od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

w W z dnia marca 2014 r. znak:

postanawia:

uzupełnić braki pytania prawnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 05 sierpnia 2015 roku, sygn. akt poprzez wskazanie, iż rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w przedmiocie niniejszego pytania prawnego będzie miało bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie Sądu w rozpoznawanej sprawie. W ocenie Sądu, orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego w przedmiocie uznania niezgodności powołanej normy prawnej ze wskazanymi w pytaniu przepisami Konstytucji RP, pozwoli na doprecyzowanie przedziału czasowego, w jakim Zakład Ubezpieczeń Społecznych uprawniony jest do wydania decyzji ustalającej należność z tytułu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego oraz zobowiązującej do jego zwrotu. W rozpoznawanej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję w tym przedmiocie po upływie niemal 16 lat od daty wypłaty ostatniego ze świadczeń nienależnie pobranych przez ubezpieczoną. Uznanie przez Trybunał za niekonstytucyjną normy prawnej, na którą składają się powołane w postanowieniu z dnia 05 sierpnia 2015 roku przepisy, a będącej podstawą żądania zwrotu nienależnie wypłaconego świadczenia rehabilitacyjnego bez względu na upływ czasu pomiędzy wypłatą ostatniego ze świadczeń a wydaniem decyzji w tym przedmiocie, da

Sądowi rozpoznającemu niniejszą sprawę podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji stosownie do art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. wobec uwzględnienia odwołania. W przeciwnym wypadku, w razie uznania przez Trybunał Konstytucyjny powyższej normy prawnej w rozumieniu przyjętym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (tj. dopuszczającej wydanie decyzji ustalającej wysokość nienależnie pobranego świadczenia oraz zobowiązującej do jego zwrotu bez względu na długość czasu, jaki upłynął od dnia wypłaty ostatniego z nienależnie pobranych świadczeń do dnia wydania tej decyzji) za zgodną z powołanymi w pytaniu przepisami Konstytucji RP, Sąd nie będzie miał podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wobec tego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. będzie zobligowany do oddalenia odwołania, przyjmując, że wobec bezterminowego charakteru przysługującego Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych uprawnienia do żądania zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, świadczenia te podlegać będą zwrotowi w pełnej wysokości.

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]